

Bruxelles, den 26. juni 2026
(OR. en)

11011/26

Interinstitutionel sag:
2026/0186 (NLE)

JAI 872
FRONT 123
ASILE 60
MIGR 176
COEST 503
SOC 425

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	26. juni 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 345 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om forlængelse indtil den 4. marts 2028 af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 345 final.

Bilag: COM(2026) 345 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.6.2026
COM(2026) 345 final

2026/0186 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om forlængelse indtil den 4. marts 2028 af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 4. marts 2022 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382¹ og aktiverede Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 ("direktivet om midlertidig beskyttelse")² for visse kategorier³ af personer, der blev fordrevet den 24. februar 2022 eller senere som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine, der begyndte på nævnte dato. I henhold til artikel 4, stk. 1, i direktivet om midlertidig beskyttelse har den midlertidige beskyttelse indledningsvis en varighed på ét år, som automatisk kan forlænges med seks måneder ad gangen for en periode på højst et år. Den midlertidige beskyttelse blev automatisk forlænget med ét år indtil den 4. marts 2024.

Hvis grunden til den midlertidige beskyttelse stadig foreligger, kan Rådet på forslag af Kommissionen, der også behandler enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag, med kvalificeret flertal beslutte at forlænge denne midlertidige beskyttelse med op til ét år, jf. artikel 4, stk. 2, i direktivet om midlertidig beskyttelse. Den midlertidige beskyttelse blev forlænget yderligere med ét år ad gangen, først indtil den 4. marts 2025⁴, derefter indtil den 4. marts 2026⁵ og senere indtil den 4. marts 2027⁶.

Nærværende forslag har to formål. For det første sigter forslaget mod at forlænge den midlertidige beskyttelse, der blev indført ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, med yderligere ét år. Det vil medføre, at den midlertidige beskyttelse for så vidt angår de kategorier af personer, der er omhandlet i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, opretholdes i perioden fra den 5. marts 2027 til den 4. marts 2028. For det andet sigter forslaget mod at afstemme den midlertidige beskyttelse med Ukraines overordnede evne til at forsvare sig mod Ruslands ulovlige angrebskrig. Det foreslås derfor, at der som hovedregel ikke ydes midlertidig beskyttelse til personer, der forlader Ukraine fra datoen for denne

¹ RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse.

² RÅDETS DIREKTIV 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf.

³ Ifølge artikel 2 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 finder den midlertidige beskyttelse anvendelse på a) ukrainske statsborgere med bopæl i Ukraine inden den 24. februar 2022, b) statsløse personer og statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, som inden den 24. februar 2022 var omfattet af international beskyttelse eller tilsvarende national beskyttelse i Ukraine, og c) familiemedlemmer til de i litra a) og b) omhandlede personer. Medlemsstaterne anvender enten denne afgørelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til deres nationale ret i forhold til statsløse personer og statsborgere fra andre tredjelande end Ukraine, som kan bevise, at de havde lovligt ophold i Ukraine inden den 24. februar 2022 på grundlag af en gyldig permanent opholdstilladelse udstedt i overensstemmelse med ukrainsk ret, og som ikke kan vende tilbage til deres hjemland eller hjemregion under sikre og varige forhold.

⁴ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 af 19. oktober 2023 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (europa.eu).

⁵ [Rådets gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2024/1836 af 25. juni 2024 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2022/382 \(europa.eu\).](#)

⁶ [Rådets gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2025/1460 af 15. juli 2025 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2022/382 \(europa.eu\).](#)

afgørelses ikrafttræden, og som ikke kan påvise, at de af de ukrainske myndigheder har fået tilladelse til at forlade Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser.

Den situation, der førte til aktiveringen af den midlertidige beskyttelse, varer ved, og en yderligere forlængelse er derfor nødvendig.

I april 2026 var der næsten 4,4 millioner fordrevne personer fra Ukraine⁷, hvoraf omkring 58% var kvinder, med midlertidig beskyttelse i EU⁸. Set ud fra et aldersperspektiv er næsten 30 % af den samlede gruppe mindreårige (piger såvel som drenge). Antallet af personer, der nyder midlertidig beskyttelse i EU's medlemsstater, har ligget forholdsvis stabilt på omkring 4,3 millioner med en let opadgående tendens (fra 4,21 millioner i april 2024 til 4,26 millioner i marts 2025 og til 4,37 millioner i april 2026). Tyskland, Polen og Tjekkiet er fortsat de medlemsstater, der huser det største antal personer, der nyder midlertidig beskyttelse (næsten 1,28 millioner i Tyskland, omkring 970 000 i Polen og over 380 000 i Tjekkiet). Siden aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse har medlemsstaterne gjort en betydelig indsats for at støtte personer, der er fordrevet fra Ukraine, for at lette deres integration i værtssamfundene, herunder uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, og på arbejdsmarkedet. De har også fortsat bestræbelserne på at øge modtagelseskapaleten og beredskabsplanlægningen. EU's reaktion på Ruslands aggression mod Ukraine er fortsat kendetegnet ved en stærk solidaritetskomponent, for det første over for Ukraine og dets befolkning, hvilket ses ved medlemsstaternes og deres borgeres bestræbelser på at huse fordrevne personer, og for det andet blandt selve medlemsstaterne.

Ud over at give personer med midlertidig beskyttelse adgang til en række harmoniserede rettigheder mindsker aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse fortsat risikoen for, at medlemsstaternes asylsystemer ikke vil være i stand til at klare tilstrømningen, uden at dette påvirker den effektive drift af dem negativt. Fra februar 2022 til marts 2026 blev der indgivet 94 390 ansøgninger om international beskyttelse (sammenlignet med 75 850 i perioden fra februar 2022 til marts 2025) fra ukrainske statsborgere i EU. Mellem januar og marts 2026 faldt antallet af ansøgninger om international beskyttelse indgivet af ukrainske statsborgere med 57 % i forhold til perioden januar-marts 2025, hvor Frankrig og Polen lå på henholdsvis første- og andenpladsen som de vigtigste modtagerlande for disse ansøgninger. Det begrænsede samlede antal ansøgninger viser dog, at den midlertidige beskyttelse har opfyldt sit formål, bl.a. at forhindre, at medlemsstaternes asylsystemer bliver overbelastet.

Ifølge FN's Højkommissariat for Flygtninges (UNHCR) hensigtserklæring fra juli 2025⁹ er andelen af fordrevne personer, der planlægger eller håber på at vende tilbage til Ukraine engang i fremtiden, faldet i forhold til seks måneder tidligere (fra 65 % i perioden januar-februar 2024 til 61 % i perioden juli-august 2024), mens andelen af dem, der ikke har besluttet, om de vil vende tilbage, er steget (fra 24 % til 27 %), hvilket også er tilfældet for dem, der ikke har noget håb om at vende tilbage (fra 11 % til 12 %). Den Internationale Organisation for Migration (IOM) har rapporteret¹⁰, at et stort flertal af de personer, den har spurgt (70 %), har til hensigt at vende tilbage til Ukraine, hvis og når det er sikkert.

⁷ Over 4,54 millioner, herunder EU-medlemsstaterne, Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.

⁸ Medmindre andet er angivet, er alle tal vedrørende midlertidig og international beskyttelse hentet fra Eurostat (Database – Eurostat).

⁹ [Policy brief Forecasting Refugee Return to Ukraine amid ongoing war and uncertainty.](#)

¹⁰ Ukraine Regional Response: Needs, Intentions, and Border Crossings | Displacement Tracking Matrix .

Ifølge en undersøgelse¹¹ fra Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) var ca. en femtedel desuden fast besluttet på ikke at vende tilbage til Ukraine, mens 22 % overvejede ikke at vende tilbage, og 31 % var usikre. I modsætning hertil var kun 14 % af respondenterne i 2025 fast besluttet på at vende tilbage, og 13 % overvejede at vende tilbage. Andelen af dem, der var fast besluttet på ikke at vende tilbage, steg støt over tid fra 5 % til 12 % og senere til 20 %. Omvendt steg andelen af dem, der overvejede ikke at vende tilbage, fra 12 % til 15 % og derefter til 22 %.

Disse undersøgelser bekræfter, at de fleste fordrevne personer fra Ukraine mener, at de ikke er i stand til at vende tilbage til Ukraine under sikre og varige forhold.

I Ukraine fortsætter Ruslands angrebskrig med uformindsket styrke. Rusland fortsætter sine bevidste og systematiske angreb på civil infrastruktur og befolkede områder. Ifølge FN's observatørmission for menneskerettigheder i Ukraine steg antallet af civile ofre i maj 2026 med 93 % i forhold til samme måned i 2025. Dette udgør en væsentlig optrapning og understreger krigens vedvarende konsekvenser for civilbefolkningen.

De russiske styrkers uforudsigelige luft- og droneangreb udgør fortsat en alvorlig trussel i hele landet og når ud til regioner langt fra frontlinjen. Disse angreb fremhæver den igangværende aggressions brede geografiske rækkevidde og vilkårlige karakter. Luftangrebene har i alvorlig grad forringet adgangen til pålidelig el-, varme- og vandforsyning, og millioner af mennesker blev i slutningen af 2025 ramt af gentagne langvarige strømafbrydelser.

I december 2025 anslog IOM, at der var 3 712 000 internt fordrevne¹² i Ukraine. Tre fjerdedele (71 %) af de internt fordrevne havde været fordrevet i mere end to år, og 82 % i mere end et år. Andelen af internt fordrevne, der havde været fordrevet i mere end to år, var højst blandt internt fordrevne, der boede i den vestlige del af landet. Ifølge oplysningerne i den femte rapport om hurtig skades- og behovsvurdering (Rapid Damage and Needs Assessment – RDNA5)¹³ blev 4 618 666 personer officielt registreret som internt fordrevne af ministeriet for socialpolitik i december 2025. Det meldes, at fattigdommen fortsat er steget i 2025. Konsekvenserne af krigen er fortsat ujævnt fordelt, idet det især er kvinder, bl.a. hvad angår beskæftigelse og husstandens basale behov, personer med handicap, børn og unge, internt fordrevne og ældre, der mærker dem mest. Over 15 000 mennesker er blevet dræbt, mere end 40 600 er blevet såret, og millioner har mistet deres hjem.

De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender anslog i januar 2026, at omkring 10,8 millioner mennesker vil få behov for akut humanitær bistand i Ukraine¹⁴.

Den ustabile situation kombineret med den vanskelige humanitære situation i Ukraine kan også medføre, at der ankommer yderligere fordrevne i større målestok til Unionen, således at det bliver nødvendigt at yde beskyttelse til et yderligere antal fordrevne.

Den nuværende usikre og ustabile situation i Ukraine gør det muligt at bringe den midlertidige beskyttelse, der i øjeblikket tilbydes i EU's medlemsstater, til ophør for personer med midlertidig beskyttelse og dem, der muligvis stadig har behov for det. Det er stadig nødvendigt at beskytte disse personer i Unionen. Samtidig er der, hvis den midlertidige

¹¹ Ad Hoc Report: Situation in Ukraine and Displacement to the EU+: Trends, Drivers and Future Prospects (September 2025).

¹² [Ukraine internal displacement report, General population survey, Round 22 \(januar 2026\)](#).

¹³ Ukraine – Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 - December 2025.

¹⁴ Ukraine Humanitarian Needs and Response Plan 2026 (januar 2026) [EN/UK].

beskyttelse snart bortfalder, og alle disse personer samtidig anmoder om international beskyttelse, fortsat risiko for, at de nationale asylsystemer ikke kan fungere effektivt.

I betragtning af ovenstående mener Kommissionen, at grundene til den midlertidige beskyttelse i øjeblikket fortsat består, og at den derfor bør forlænges som en nødvendig og passende reaktion på den nuværende situation. Forlængelsen bør vedtages hurtigst muligt og for endnu et år, dvs. for perioden fra den 5. marts 2027 til den 4. marts 2028, jf. artikel 4, stk. 2, i direktivet om midlertidig beskyttelse. Dette skal sikre, at personer, der er fordrevet fra Ukraine og opholder sig i EU's medlemsstater, får så stor stabilitet og så gode fremtidsudsigter som muligt under de nuværende omstændigheder.

Dette er i overensstemmelse med Unionens tilsagn om at yde støtte til Ukraine og dets befolkning, så længe det er nødvendigt, og dens støtte til en omfattende, retfærdig og varig fred baseret på principperne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten. Hvis de omstændigheder, der førte til aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse, ophører inden den 4. marts 2028, kan Europa-Kommissionen i så fald forelægge Rådet et forslag i henhold til artikel 6 i direktivet om midlertidig beskyttelse. Denne bestemmelse giver Rådet mulighed for at bringe den midlertidige beskyttelse til ophør ved en afgørelse vedtaget med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, som også skal behandle enhver anmodning fra en medlemsstat om, at den skal forelægge Rådet et forslag. En sådan afgørelse fra Rådet vil skulle baseres på en konstatering af, at situationen i hjemlandet muliggør en sikker og varig tilbagevenden for de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, under overholdelse af menneskerettighederne, de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne og medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til non-refoulement.

Desuden bør medlemsstaterne have mulighed for rettidigt at træffe de nødvendige administrative og retlige foranstaltninger (såsom fornyelse af opholdstilladelser) for at forberede forlængelsen af den midlertidige beskyttelse.

Den yderligere forlængelse af den midlertidige beskyttelse bør ikke underminere Ukraines overordnede legitime evne til at forsvare sig.

Det Europæiske Råd har ved flere lejligheder konsekvent understreget Unionens støtte til Ukraine og på ny bekræftet sin fortsatte faste og urokkelige støtte til Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser samt Unionens tilsagn om i samordning med ligesindede partnere og allierede at fortsætte med at yde omfattende politisk, finansiel, økonomisk, humanitær, militær og diplomatisk støtte til Ukraine og dets folk. Det Europæiske Råd støttede en omfattende, retfærdig og varig fred baseret på principperne i FN-pagten og folkeretten og understøttet af solide og troværdige sikkerhedsgarantier til fordel for Ukraine og understregede, at det er afgørende at sikre, at Ukraine har de budgetmæssige og militære midler til fortsat at udøve sin naturlige ret til selvforsvar og imødegå og afværge Ruslands aggression.

Som led i Unionens reaktion på krisen blev der indført midlertidig beskyttelse. Midlertidig beskyttelse er dog ikke absolut. Det er en procedure af ekstraordinær karakter, der kan finde anvendelse på specifikke grupper af personer, der er omfattet af en rådsafgørelse i henhold til direktivets artikel 5. Samtidig giver direktivet mulighed for at udelukke personer fra midlertidig beskyttelse på grundlag af fastlagte objektive kriterier.

I den forbindelse bør der fuldt ud tages hensyn til Ukraines militære behov for at forsvare sig mod Ruslands ulovlige angrebskrig og navnlig de værnepligtsforpligtelser, som Ukraine med fuld ret har fastlagt i sin retsorden, samtidig med at der ydes fuld støtte til fordrevne personer fra Ukraine gennem midlertidig beskyttelse. Det er derfor afgørende, at Unionen anvender den midlertidige beskyttelse på en måde, der sikrer Ukraines overordnede evne til bedst

muligt at forsvare sig mod Ruslands ulovlige angrebskrig og til frit at fastlægge organiseringen af sine forsvarsstyrker.

Selv om beskyttelsen af fordrevne personer fra Ukraine forbliver en prioritet for personer i nød, skal der derfor som hovedregel ikke ydes midlertidig beskyttelse til personer, der forlader Ukraine fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden, og som over for nationale myndigheder ikke kan dokumentere, at de af de ukrainske myndigheder har fået tilladelse til at forlade Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser.

En af grundene til at aktivere midlertidig beskyttelse var at værne om medlemsstaternes asylsystemer ved at reducere formaliteterne til et minimum i lyset af en massetilstrømning af fordrevne personer. Det er vigtigt at fastholde et system med midlertidig beskyttelse, der er let at anvende, og hvorved det er muligt hurtigt at kontrollere, om personer har tilladelse til at forlade Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser. I den forbindelse er de ukrainske myndigheder f.eks. i færd med at udvikle en særlig applikation, Reserv+, som vil gøre det muligt at downloade og udskrive dokumentation for fritagelse fra militære forpligtelser.

Af hensyn til retssikkerheden bør kontrollen af sådanne krav først finde anvendelse på nytilkomne, der søger midlertidig beskyttelse, fra denne afgørelses ikrafttræden. Mange fordrevne personer, der har haft midlertidig beskyttelse, har nu været i EU i flere år og har integreret sig i deres værtssamfund ved at lære sproget, finde beskæftigelse og starte uddannelse. Disse personer bør derfor bevare deres midlertidige beskyttelsesstatus og de deraf følgende rettigheder.

Kommissionen minder om, at en person ifølge direktivet om midlertidig beskyttelse kun kan nyde godt af de rettigheder, der er knyttet til statussen, i én medlemsstat ad gangen. Derfor bør medlemsstaterne afslå ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, når det er tydeligt, at den pågældende allerede har fået opholdstilladelse på dette grundlag i en anden medlemsstat og derfor nyder de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse (jf. i denne henseende præmis 30 i Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 27. februar 2025 i sag C-753/23, Krasiliva).

Med henblik herpå er det, jf. Rådets henstilling om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse¹⁵, fortsat vigtigt regelmæssigt at uploade data til platformen for midlertidig beskyttelse, herunder tal for inaktive registreringer, og om nødvendigt at foretage en hurtig opfølgning i tilfælde af dobbeltregistreringer.

Behovet for fortsat at yde beskyttelse kombineret med muligheden for, at personer med midlertidig beskyttelse kan nyde midlertidig beskyttelse i en medlemsstat efter eget valg, har påvirket modtagelsessystemerne i nogle medlemsstater, navnlig dem, der huser et stort antal personer med midlertidig beskyttelse, samtidig med at de også skal håndtere konsekvenserne af et stort antal ansøgere om international beskyttelse, eller som har boligmangel. I den forbindelse er det fremover vigtigt fortsat at arbejde hen imod at sikre en bedre balance mellem medlemsstaternes indsats. Det er fortsat en prioritet at gøre fordrevne personer selvhjulpne og sikre deres overgang til langvarig indkvartering fra modtagelsessystemer.

Sideløbende med forlængelsen af den midlertidige beskyttelse i overensstemmelse med dette forslag til Rådets afgørelse bør medlemsstaterne desuden som en prioritet intensivere gennemførelsen af Rådets henstilling om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse og gennemføre langsigtede og bæredygtige løsninger. Medlemsstaterne bør

¹⁵ [Rådets henstilling af 16. september 2025 om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine.](#)

navnlig fokusere på at sikre, at personer med midlertidig beskyttelse overgår til anden retlig status, samt lette frivillig tilbagevenden og holdbar reintegration i Ukraine, når situationen tillader det.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er i fuld overensstemmelse med EU's asylregler, da direktivet om midlertidig beskyttelse udgør en integrerende del af det fælles europæiske asylsystem og er beregnet til en ekstraordinær situation med massetilstrømning af fordrevne personer, sådan som det er tilfældet i øjeblikket på grund af Ruslands omfattende invasion af Ukraine. Forslaget er også i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions målsætning om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, som på grund af omstændighederne retmæssigt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

Elementerne i forslaget er desuden i overensstemmelse med de retsakter, der indgår i den pagt om migration og asyl, der blev vedtaget i maj 2024 og begyndte at finde anvendelse i juni 2026. Parlamentet og Rådet er blevet enige om at bevare direktivet om midlertidig beskyttelse som en del af den værktøjskasse, EU råder over i situationer med massetilstrømning. Direktivet om midlertidig beskyttelse har vist sig at være et vigtigt instrument til at yde øjeblikkelig beskyttelse i EU. På nuværende tidspunkt er det fortsat det bedst egnede instrument til at håndtere konsekvenserne af de fordrivelser, der er forårsaget af den russiske angrebskrig mod Ukraine.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i fuld overensstemmelse med behovet for at give medlemsstaterne mulighed for at behandle potentielle ansøgninger om international beskyttelse på en velordnet måde uden at overbelaste deres asylsystemer og for fortsat at træffe de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine og derved at forhindre, at medlemsstaternes asylsystemer overbelastes. Det er også i overensstemmelse med Unionens optræden udadtil. Det er desuden i overensstemmelse med EU's restriktive foranstaltninger og andre foranstaltninger, der også er vedtaget som reaktion på den russiske angrebskrig mod Ukraine. Forslaget er en del af en omfattende række EU-tiltag som reaktion på Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, da grundene til den midlertidige beskyttelse fortsat består. I henhold til denne bestemmelse kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, såfremt grunden til den midlertidige beskyttelse stadig foreligger, at forlænge denne midlertidige beskyttelse med op til ét år.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i henhold til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne enkeltvis,

men på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Situationen i Ukraine som følge af Ruslands angrebskrig påvirker fortsat EU som helhed. Den er blevet mødt med en hidtil uset og samlet reaktion fra Den Europæiske Unions side. Det viser, at der fortsat er brug for løsninger på EU-plan og støtte fra EU samt en stærk koordinering på EU-plan, da det stadig er nødvendigt, at alle medlemsstater i fællesskab reagerer effektivt på situationen og sikrer, at der i hele Unionen gælder de samme standarder og et harmoniseret sæt rettigheder for de næsten 4,4 millioner mennesker, der i øjeblikket opholder sig i Unionen. Ud over den eksisterende massetilstrømning, som stadig pågår, kan det ikke udelukkes, at der ankommer yderligere fordrevne i større målestok på grund af den vedvarende ustabile situation i Ukraine. Det er klart, at de foranstaltninger, der træffes af de enkelte medlemsstater, ikke i tilstrækkelig grad kan opfylde behovet for en fælles EU-tilgang til, hvad der tydeligvis udgør en fælles udfordring for hele EU.

Målet for en sådan fælles tilgang kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne enkeltvis og kan på grund af omfanget og virkningerne af dette forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse bedre opfyldes og koordineres på EU-plan, således som medlemsstaterne også selv har anført. Unionen skal derfor handle og kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

Midlertidig beskyttelse er en proces af ekstraordinær og umiddelbar karakter med harmoniserede rettigheder i hele Unionen. Der findes ingen ansøgningsprocedure for midlertidig beskyttelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til national ret. Den pågældende person vil derfor, når vedkommende tager kontakt til myndighederne for at gøre brug af de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse eller tilstrækkelig beskyttelse, kun skulle dokumentere sin nationalitet, sin internationale beskyttelsesstatus eller tilsvarende beskyttelsesstatus, bopæl i Ukraine eller familiemæssig tilknytning, alt efter hvad der er relevant. Retten til midlertidig beskyttelse er øjeblikkelig, men ikke absolut, således som det fremgår af flere bestemmelser i direktivet om midlertidig beskyttelse. Der bør derfor på EU-plan fastsættes et fælles kontrolkrav, der sikrer, at medlemsstaterne følger en koordineret operationel tilgang, når de vurderer nye anmodninger om at gøre brug af de rettigheder, der er forbundet med midlertidig beskyttelse, for derved at forhindre fragmentering og bevare integriteten af den midlertidige beskyttelsesordning.

For at muliggøre en procedure, der minimerer formaliteterne og ikke skaber administrative byrder for den nationale forvaltning, bør den i henhold til ukrainsk ret relevante kontrol af, at de berørte personer af de ukrainske myndigheder har fået en tilladelse, der bekræfter, at de forlader Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser, betragtes som tilstrækkeligt bevis for retten til midlertidig beskyttelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, indeholder forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse bestemmelser om forlængelse af den midlertidige beskyttelse i en begrænset periode, dvs. i ét år for den specifikke gruppe af personer, som den allerede finder anvendelse på.

Den foreslåede foranstaltning er begrænset til, hvad der er nødvendigt i betragtning af omfanget og alvoren af situationen i Ukraine, som medfører, at de omkring 4,4 millioner fordrevne personer, der i øjeblikket befinder sig i EU-medlemsstaterne, ikke er i stand til at vende tilbage til Ukraine under sikre og varige forhold. Derudover udgør denne forlængelse også en forholdsmæssig reaktion i lyset af den nuværende situation, da den midlertidige

beskyttelse har sikret, at medlemsstaternes asylsystemer ikke er blevet overbelastet af et betydeligt antal ansøgninger fra personer, der ankommer til EU's medlemsstater.

Kravet om at kontrollere, at de berørte personer af de ukrainske myndigheder har fået en tilladelse, der bekræfter, at de forlader Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser, følger proportionalitetsprincippet. Kravet er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at undgå, at det fortsatte behov for at yde midlertidig beskyttelse underminerer Ukraines overordnede evne til at forsvare sig i lyset af landets skiftende militære behov. Ukraine har i henhold til sin retsorden ret at fastlægge sine værnepligtsforpligtelser, herunder fritagelser herfor, der forhindrer veldefinerede grupper i at forlade Ukraine¹⁶.

Kontrollen af, at personen kan forlade Ukraine uden at misligholde sine militære forpligtelser, er udformet som en fremadrettet foranstaltning, der tager sigte på fremtidige anmodninger. Den har til formål at finde en passende balance mellem behovet for at tage hensyn til Ukraines forsvarsbehov og behovet for retssikkerhed og bevarelse af rettigheder og berettigede forventninger hos personer, der allerede er omfattet af beskyttelse i Unionen.

Desuden berører kontrollen af et sådant krav ikke myndighedernes beslutningsbeføjelser i en specifik sag eller en persons ret til at søge international beskyttelse i Unionen. Selv om asylretten for personer, der ankommer fra Ukraine, som sådan vil forblive intakt, er nægtelse af værnepligt ikke i sig selv en gyldig grund til international beskyttelse (jf. i denne forbindelse EUAA's praktiske vejledning om politisk overbevisning).

- **Valg af instrument**

I henhold til artikel 4, stk. 2, i direktivet om midlertidig beskyttelse kræves der en gennemførelsesafgørelse fra Rådet for at forlænge den midlertidige beskyttelse med op til ét år, hvis der fortsat er grund til midlertidig beskyttelse.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Evidensbaseret politikudformning**

EU's netværk for beredskab og krisestyring på migrationsområdet med fokus på Ukraine og solidaritetsplatformen Ukraine¹⁷ fortsætter deres aktiviteter med henblik på henholdsvis at skabe en fælles situationsbevidsthed om de migrationsmæssige konsekvenser af Ruslands omfattende invasion af Ukraine og EU's og medlemsstaternes beredskab og koordinerede reaktion på krisen gennem regelmæssige udvekslinger. I den forbindelse er en forøgelse af det overordnede beredskab på EU-plan, herunder beredskabsplanlægning, blevet drøftet i begge fora. Der bliver hele tiden indsamlet oplysninger og data om den aktuelle situation og om menneskestrømme. På møder inden for rammerne af platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse drøfter parterne fortsat på ad hoc-basis, hvordan det er muligt at sikre en bedre udveksling mellem medlemsstaterne af oplysninger om personer, der nyder midlertidig beskyttelse og tilstrækkelig beskyttelse i henhold til national ret, samtidig med at

¹⁶ I henhold til ukrainsk ret må ukrainske mænd i den værnepligtige alder (25-60 år) og ukrainske mænd på reservelisten (23-25 år) ikke forlade Ukraine. Ukrainske mænd i alderen 18-22 år har efter lempelsen af den ukrainske militærlov i august 2025 lov til at forlade Ukraine med undtagelse af de mænd (og kvinder), der frivilligt har meldt sig til de militære styrker.

¹⁷ Platformen blev oprettet af Kommissionen med henblik på at koordinere den operationelle indsats mellem medlemsstaterne, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2022/382. Via platformen indsamles bl.a. oplysninger, og de behov, der er konstateret i medlemsstaterne, undersøges, og den operationelle opfølgning som reaktion på disse behov koordineres.

dobbeltregistreringer inden for samme medlemsstat og på tværs af EU's medlemsstater opdages. I lyset af det betydelige antal fordrevne børn og unge tages der med disse bestræbelser i stigende grad hensyn til data om integration i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer.

I løbet af de seneste måneder har Europa-Kommissionen haft regelmæssige drøftelser med de ukrainske modparter om, hvordan beskyttelsen af det ukrainske folk kan forenes med landets forsvarsbehov.

Desuden vurderer Europa-Kommissionen, organisationer såsom Verdensbanken og De Forenede Nationer samt Ukraines regering regelmæssigt situationen i Ukraine. Verdensbanken offentliggør rapporter om hurtig skades- og behovsvurdering i Ukraine¹⁸.

Siden krigen brød ud, har IOM arbejdet på at sikre en bedre forståelse af de fordrevne personers situation og følge den interne fordrivelse i Ukraine og mobilitetsstrømme og gennem undersøgelser at holde øje med, hvad de personer, der flygter fra krigen, og dem, der krydser grænsen tilbage til Ukraine, har til hensigt at gøre, samt vurdere betingelserne for deres tilbagevenden. UNHCR har regelmæssigt offentliggjort oplysninger om, hvad de fordrevne personer (herunder internt fordrevne) fra Ukraine har til hensigt at gøre, og hvad perspektiverne for dem er. Ifølge undersøgelser og dokumenter fra ovennævnte internationale organisationer er den nuværende situation stadig ustabil og usikker, hvorfor der ikke er mulighed for tilbagesendelse under sikre og varige forhold. I februar 2026 anslog UNHCR, at der på verdensplan var registreret 5,9 millioner flygtninge fra Ukraine¹⁹.

• **Resultater af høringer af interesserede parter og ekspertbistand**

For at indsamle evidensbaserede oplysninger foretog Kommissionen gennem EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet og solidaritetsplatformen regelmæssigt høringer af medlemsstaternes myndigheder, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og relevante EU-agenturer, ukrainske myndigheder og internationale organisationer, samtidig med at der også fandt udvekslinger sted med ikkestatslige organisationer og civilsamfundsorganisationer.

I samarbejde med de roterende formandskaber for Rådet for Den Europæiske Union har Kommissionen på ministerplan samt på en række møder i marts og maj 2026 i Det Strategiske Udvalg for Indvandring, Grænser og Asyl (SCIFA) og Gruppen af Råder vedrørende Retlige og Indre Anliggender (RIA-råderne) hørt medlemsstaterne om, hvordan fremtiden for den midlertidige beskyttelse skal se ud efter marts 2027; i denne forbindelse understregede medlemsstaterne behovet for, at den midlertidige beskyttelse så hurtigt som muligt forlænges med yderligere ét år for at fastholde en fælles europæisk reaktion.

På det seneste SCIFA-møde i april 2026 erkendte medlemsstaterne, at den nuværende ustabile situation ikke gør det muligt at indstille den midlertidige beskyttelse. Medlemsstaterne drøftede også potentielle nye regler for omfanget af midlertidig beskyttelse med henblik på bedre at afspejle udviklingen i situationen og forene midlertidig beskyttelse med Ukraines skiftende forsvarsbehov. På RIA-rådernes seneste møde i maj 2026 drøftede medlemsstaterne mulighederne for nye bestemmelser vedrørende omfanget af midlertidig beskyttelse og

¹⁸ World Bank Group, "Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment" (RDNA5) (februar 2022-december 2025).

¹⁹ Ukraine Refugee Situation.

understregede behovet for en nem anvendelse og for, at der træffes en afgørelse så hurtigt som muligt.

Inden for rammerne af solidaritetsplatformen har der sideløbende fundet supplerende drøftelser sted, hvor de fleste medlemsstater har givet udtryk for behovet for at forlænge den midlertidige beskyttelse med yderligere et år for at fastholde en fælles europæisk reaktion, skabe klarhed for dem, der nyder godt af den midlertidige beskyttelse, og sætte medlemsstaterne i stand til at træffe de fornødne administrative og retlige foranstaltninger på nationalt plan (såsom fornyelse af opholdstilladelser). Medlemsstaterne gav også udtryk for behovet for at fastholde en let administrativ procedure for opnåelse af midlertidig beskyttelse og behovet for at undgå, at asylsystemerne overbelastes. På det uformelle møde i Rådet for Retlige og Indre Anliggender den 4. juni viste indenrigsministrene også generel støtte til yderligere at forlænge den midlertidige beskyttelse med yderligere et år og til at overveje tilpasninger for fuldt ud at tage hensyn til Ukraines skiftende forsvarsbehov.

Kommissionen har også haft regelmæssigt kontakt med de ukrainske myndigheder med henblik på indsamling af oplysninger om situationen på stedet. Derudover har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3 i direktivet om midlertidig beskyttelse konsulteret UNHCR, der løbende har vurderet situationen og givet relevant input samt foretaget undersøgelser af, hvad de fordrevne personer har til hensigt at gøre.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt de forpligtelser, der følger af folkeretten, herunder Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges status, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Siden Rusland indledte sin angrebskrig mod Ukraine, er finansieringsbehovene i forbindelse med anvendelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse blevet dækket over budgettet for de eksisterende EU-finansieringsinstrumenter for perioden 2014-2020 og 2021-2027, navnlig som led i den relevante politik for indre anliggender og samhørighed²⁰.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ved *artikel 1* forlænges den midlertidige beskyttelse med ét år (fra den 5. marts 2027 til den 4. marts 2028) for de fordrevne personer, der er omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse, som ændret ved artikel 1 i nærværende afgørelse.

Ved *artikel 2* fastlægges det, at der som hovedregel ikke ydes midlertidig beskyttelse til personer, der forlader Ukraine fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden, og som over for de nationale myndigheder ikke kan fremlægge dokumentation for, at de af de ukrainske myndigheder har fået tilladelse til at forlade Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser.

I *artikel 3* fastsættes datoerne for denne afgørelses ikrafttræden og anvendelse.

²⁰ Samhørighedsaktion for flygtninge i Europa, den såkaldte CARE-pakke (CARE, CARE-plus og Fast-CARE).

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om forlængelse indtil den 4. marts 2028 af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf¹, særlig artikel 4, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 4. marts 2022 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382² om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse.
- (2) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF fandt den midlertidige beskyttelse først anvendelse i en indledende periode på ét år indtil den 4. marts 2023 og blev derefter automatisk forlænget med yderligere ét år indtil den 4. marts 2024.
- (3) Den 19. oktober 2023 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409³, som forlængede den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 indtil den 4. marts 2025. Den 25. juni 2024 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836⁴, som forlængede den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 indtil den 4. marts 2026. Den 15. juli 2025 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1460⁵, som forlængede den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 indtil den 4. marts 2027.

¹ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>.

² Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

³ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 af 19. oktober 2023 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

⁴ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 af 25. juni 2024 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

⁵ [Rådets gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2025/1460 af 15. juli 2025 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2022/382 \(EUT L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj\).](http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj)

- (4) I forbindelse med aktiveringen af direktiv 2001/55/EF nåede medlemsstaterne i en erklæring⁶ den 4. marts 2022 enstemmigt til enighed om ikke at anvende artikel 11 i nævnte direktiv i forbindelse med personer, der nyder midlertidig beskyttelse i en given medlemsstat i overensstemmelse med gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, og som tager til en anden medlemsstat uden tilladelse, medmindre medlemsstaterne på bilateralt grundlag aftaler andet.
- (5) Eftersom en person kun kan nyde de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, i én medlemsstat ad gangen, bør medlemsstaterne – for at sikre, at dette er tilfældet, og undgå flere registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse – afslå ansøgninger om opholdstilladelse, som indgives på grundlag af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, når det er tydeligt, at den pågældende allerede har fået opholdstilladelse på dette grundlag i en anden medlemsstat og derfor nyder de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, herunder social bistand. Dette ville være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-753/23⁷, navnlig præmis 30 heri.
- (6) For at sikre et rettidigt situationsbillede til operationelle formål og en sammenhængende forvaltning af og tilsyn med udstedelsen af opholdstilladelser bør medlemsstaterne regelmæssigt uploade nøjagtige og rettidige data på platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, herunder tal vedrørende inaktive registreringer.
- (7) Næsten 4,4 millioner fordrevne personer fra Ukraine nyder i øjeblikket midlertidig beskyttelse i Unionen. Det samlede antal registreringer af personer, der nyder midlertidig beskyttelse, har ligget forholdsvis stabilt på omkring 4,3 millioner med en let overordnet opadgående tendens, og kun få har oplyst, at de permanent er vendt hjem til Ukraine. Situationen i Ukraine gør det ikke muligt for de fleste fordrevne personer at vende tilbage til Ukraine under sikre og varige forhold. I december 2025 anslog IOM, at der var 3 712 000 internt fordrevne⁸ i Ukraine. Tre fjerdedele (71 %) af de internt fordrevne havde været fordrevet i mere end to år, og 82 % i mere end et år. Andelen af internt fordrevne, der havde været fordrevet i mere end to år, var højst blandt internt fordrevne, der boede i den vestlige del af landet. De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge har anslået, at omkring 10,8 millioner mennesker har behov for akut humanitær bistand i Ukraine i 2026.
- (8) Desuden kan det ikke udelukkes, at der ankommer yderligere fordrevne i større målestok på grund af de vanskelige humanitære forhold, den større ustabilitet og den usikre situation i Ukraine som følge af Ruslands angrebskrig, herunder intensiverede gentagne luftangreb på tværs af landet mod civilbefolkningen. Der er fortsat risiko for en eskalering. Samtidig er der stadig risiko for, at de nationale asylsystemer ikke vil kunne fungere effektivt, hvis den midlertidige beskyttelse snart bortfalder, og alle de personer, der har fået midlertidig beskyttelse, ansøger om international beskyttelse på én gang.
- (9) Eftersom det store antal fordrevne personer i Unionen, der nyder midlertidig beskyttelse, sandsynligvis ikke vil falde, så længe krigen i Ukraine fortsætter, er det

⁶ Forslag til RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine i henhold til artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse – Erklæring fra medlemsstaterne .

⁷ Domstolens dom af 27. februar 2025, A. N. mod Ministerstvo vnitra, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

⁸ Ukraine Internal Displacement Report – Round 22 (januar 2026).

nødvendigt at forlænge den midlertidige beskyttelse for at afhjælpe situationen for personer, der i øjeblikket nyder midlertidig beskyttelse i Unionen, eller som vil have behov for en sådan beskyttelse pr. 5. marts 2027, da den giver øjeblikkelig beskyttelse og adgang til et harmoniseret sæt rettigheder, samtidig med at formaliteterne reduceres til et minimum i en situation med massetilstrømning til Unionen. En forlængelse af den midlertidige beskyttelse vil også bidrage til at sikre, at medlemsstaternes asylsystemer ikke overbelastes af en betydelig stigning i antallet af ansøgninger om international beskyttelse, der kan indgives af personer, som nyder midlertidig beskyttelse indtil den 4. marts 2027, hvis den midlertidige beskyttelse bortfalder på dette tidspunkt, eller personer, der flygter fra krigen i Ukraine, og som ankommer til Unionen efter denne dato og før den 4. marts 2028.

- (10) Eftersom der fortsat er grund til at yde midlertidig beskyttelse, bør den midlertidige beskyttelse for de kategorier af fordrevne personer, der er omhandlet i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, derfor forlænges indtil den 4. marts 2028.
- (11) Uanset behovet for at forlænge den midlertidige beskyttelse med en yderligere midlertidig periode på ét år er det vigtigt, at der i en fælles EU-tilgang tages hensyn til Ukraines skiftende forsvarsbehov.
- (12) I Det Europæiske Råds konklusioner bekræftede det på ny sin fortsatte faste og urokkelige støtte til Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser samt Unionens urokkelige tilsagn om at fortsætte med at yde omfattende politisk, finansiel, økonomisk, humanitær, militær og diplomatisk støtte til Ukraine og dets folk. Det Europæiske Råd støttede en omfattende, retfærdig og varig fred baseret på principperne i FN-pagten og folkeretten og understøttet af solide og troværdige sikkerhedsgarantier til fordel for Ukraine og understregede, at det er afgørende at sikre, at Ukraine har de budgetmæssige og militære midler til fortsat at udøve sin naturlige ret til selvforsvar og imødegå og afværge Ruslands aggression.
- (13) I henhold til Rådets direktiv 2001/55/EF udgør ordningen for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer en usædvanlig procedure, som kan finde anvendelse på specifikke grupper af personer, og som samtidig også kan fastsætte objektive kriterier for udelukkelse under fuld overholdelse af de forpligtelser, der følger af folkeretten, EU-retten og de grundlæggende rettigheder. Navnlig bør personer ikke gives midlertidig beskyttelse, hvis de af ukrainske myndigheder ikke har fået tilladelse til at forlade Ukraine på grund af manglende opfyldelse af deres militære forpligtelser.
- (14) Ukraines skiftende militære behov for at forsvare sig mod Ruslands ulovlige angrebskrig og navnlig de værnepligtsforpligtelser, som Ukraine med fuld ret har fastlagt i sin retsorden, kræver Unionens fulde støtte. I den forbindelse bør medlemsstaterne tage fuldt hensyn til disse behov og samtidig yde fuld støtte til fordrevne personer fra Ukraine i form af midlertidig beskyttelse. Det er derfor afgørende, at Unionen, uden at det går ud over fordrevne personer, ikke fortsætter med at anvende den midlertidige beskyttelse på en måde, der kan indvirke negativt på Ukraines overordnede evne til bedst muligt at forsvare sig mod Ruslands ulovlige angrebskrig og til frit at fastlægge organiseringen af sine forsvarsstyrker.
- (15) Med henblik herpå og uden at det berører EU-retten og de grundlæggende rettigheder, ydes der som hovedregel ikke midlertidig beskyttelse til personer, som over for de nationale myndigheder ikke kan dokumentere, at de af de ukrainske myndigheder,

hvor det er relevant i henhold til ukrainsk ret, har fået tilladelse til at forlade Ukraine i overensstemmelse med deres militære forpligtelser. I betragtning af behovet for at tage hensyn til de aktuelle forsvarsbehov, som Ukraine har fastsat, uden at det berører situationen for de personer, der allerede er omfattet af midlertidig beskyttelse, bør kontrollen af et sådant krav begynde at finde anvendelse på de personer, der er fordrevet fra Ukraine, fra dagen efter nærværende afgørelses offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (16) Retten til midlertidig beskyttelse indtræffer øjeblikkelig. For at sikre en korrekt forvaltning og registrering af de berørte personer kan medlemsstaterne beslutte, at visse krav skal opfyldes, f.eks. en registreringsformular og fremlæggelse af dokumentation som fastsat i Rådets afgørelse (EU) 2022/382, om end et af formålene med midlertidig beskyttelse er at sikre en hurtig og let anvendelig procedure ved at reducere formaliteterne til et minimum. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaternes myndigheder hurtigt kan kontrollere, at den pågældende person har fået tilladelse til at forlade Ukraines område i overensstemmelse med sine militære forpligtelser. I den forbindelse kan medlemsstaterne f.eks. have det dokument til rådighed, som de ukrainske myndigheder udsteder gennem den særlige applikation Reserv+, som Ukraine er ved at udvikle, og som bekræfter en sådan tilladelse.
- (17) Den 16. september 2025 vedtog Rådet sin henstilling⁹ om en koordineret tilgang til overgangen væk fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine. Denne forlængelse berører ikke den fortsatte gennemførelse af de deri fastsatte foranstaltninger, som fortsat bør være en prioritet. I den forbindelse bør medlemsstaterne på en koordineret måde fremskynde overgangen for personer med midlertidig beskyttelse til anden retlig status samt frivillig tilbagevenden og reintegration, når situationen tillader det.
- (18) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (19) Rådet bekræfter på ny sit tilsagn om at yde støtte til Ukraine og dets befolkning, så længe det er nødvendigt, og gentager sin støtte til en omfattende, retfærdig og varig fred baseret på principperne i FN-pagten og folkeretten, og i tilfælde af en holdbar våbenhvile er Rådet rede til at handle i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/55/EF.
- (20) Irland er bundet af direktiv 2001/55/EF og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne gennemførelsesafgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark –

⁹ [Rådets henstilling af 16. september 2025 om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine \(EUT C, C/2025/5129, 23.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj\).](http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj)

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den midlertidige beskyttelse af personer, der er blevet fordrevet fra Ukraine, der er omhandlet i artikel 2 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, og som er forlænget ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409, (EU) 2024/1836 og (EU) 2025/1460, forlænges med yderligere ét år indtil den 4. marts 2028.

Artikel 2

Uden at det berører EU-retten og de grundlæggende rettigheder, ydes den midlertidige beskyttelse i overensstemmelse med artikel 1 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1460 eller som forlænget i overensstemmelse med artikel 1 ikke til personer, der ikke overholder deres militære forpligtelser som fastsat i ukrainsk ret, og som af de ukrainske myndigheder derfor ikke har fået tilladelse til at forlade Ukraine.

Denne artikel finder ikke anvendelse på personer, der allerede nyder midlertidig beskyttelse på datoen for denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 5. marts 2027, bortset fra artikel 2, som anvendes fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand